

Muzeum ma swą siedzibę w imponującej architekturze neoklasycyznej siedemnastowiecznego szpitala "Ospedale degli Infermi" (1771/1784), zrealizowanego przez Antonio Foschini i Gaetano Genta. Jest to jeden z najbardziej znaczących i monumentalnych budynków starego miasta w Comacchio.

Wystawione są w nim eksponaty archeologiczne pochodzące z pobliskiego terytorium, od pierwszych świadectw epoki prehistorycznej do Średniowiecza. Poprzez wystawienie prawie dwóch tysięcy eksponatów oraz dzięki rekonstrukcji i środkom multimedialnym, muzeum opowiada historię antycznego ujścia rzeki Pad z licznymi kanałami żeglownymi i szlakami lądowymi, które przez wieki było ważnym ośrodkiem handlowym, łączącym cywilizację śródziemnomorską z Europą kontynentalną. Szczególnie warte uwagi są sekcje poświęcone etruskiemu miastu Spina, z przedmiotami pochodzącymi z domów i z bogatego wyposażenia grobów, czasom rzymskim oraz początkom miasta Comacchio we wczesnym średniowieczu, które szybko stało się imperium handlowym i siedzibą biskupów. Do muzeum zostały również przeniesione cenne eksponaty pochodzące z zatopionego statku rzymskiego, odnalezionego w okolicach Comacchio.

Muzeum podzielone jest na sekcje tematyczne i chronologiczne.

Sekcja poświęcona Transformacji Terytorium przedstawia zmiany środowiskowe delty w ciągu tysiącleci, od powstania niziny padańskiej aż do naszych czasów, poprzez przemienne cykle zlodowaceń i inwazji morskich i najróżniejsze środowiska, takie jak tundry, lasy, laguny, aż do zasiedlenia ludzkiego.

Sekcja późnej Epoki Brązu i wczesnej Epoki Żelaza (Przed Spina) eksponuje najstarsze znaleziska archeologiczne z obszaru, w którym odkryte zostały osady ludzkie z okresu Frattesiny, ośrodka dobrze znanego z handlu prowadzanego między obszarem morza Śródziemnego a Europą kontynentalną w epoce, która poprzedza rolę Adrii i Spiny. W tych odległych czasach, w wyobraźni greckiej powstał mit upadku Faetona do antycznego Erydanu i poszukiwań bursztynu.

Sekcja okresu archaicznego i klasycznego (Spina) skoncentrowana jest na etruskim mieście Spina, porcie i ośrodku handlu ze wschodnim obszarem morza śródziemnego. Znane jest ono ze swych kontaktów z Atenami i cywilizacją grecką, z Etruskami, Venetami i Celtami oraz ze swej "lekkiej" struktury lagunowej, zbudowanej na rzece.

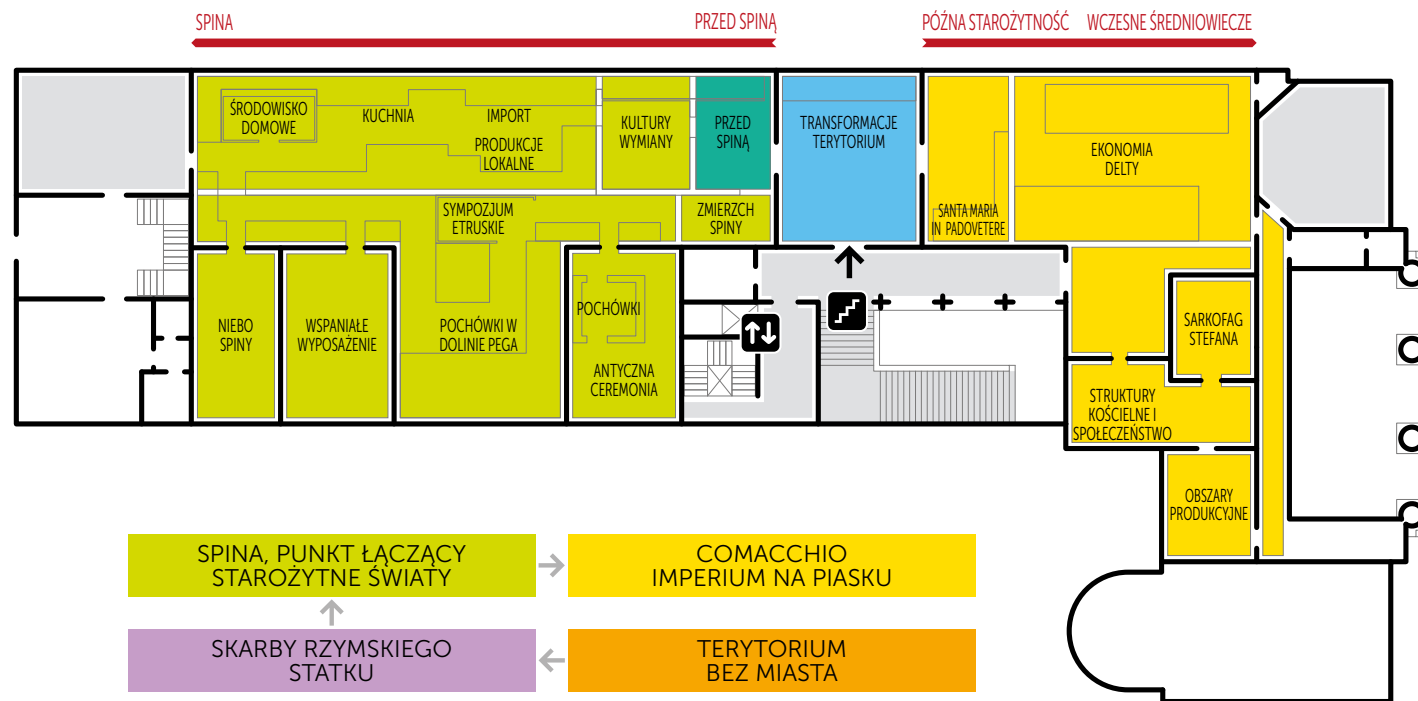
Sekcja Rzymskiego okresu przedstawia obszar delty mieszczący się w orbicie Rawenny, siedzibie Floty Rzymskiej. Ziemia rolnicza i przemysłowa, hodowli ryb i produkcji soli, jeden z najważniejszych punktów, w którym krzyżowały się szlaki wodne i lądowe między Rzymem a północnymi Włochami, między Adriatykiem a Bałkanami.

Delta daje świadectwo swej handlowej przeszłości poprzez wyjątkowe odkrycie, w 1981 r., w Comacchio (Valle Ponti), **rzymskiego statku** wraz ze swym ładunkiem, wskazującym na epokę Augusta i czasy globalizacji starożytnego świata przez Rzymian.

Sekcja Średniowiecza opowiada jak w epoce, w której miasta romańskie podupadały lub wręcz znikwały z powierzchni ziemi, wzdłuż północnego wybrzeża Adriatyku pojawiały się praktycznie z niczego nowe osady, w obszarach chronionych przez rzeki i laguny (jak na przykład Comacchio czy Wenecja), w strefie konfliktów między Gotami, Longobardami i cesarstwem Bizantyjskim. Comacchio powstało więc w czasach, gdy działały jeszcze aktywnie śródziemnomorskie szlaki handlowe, prowadzące wzdłuż rzeki Pad.

Narracja kończy się na XII wieku, kiedy to główny nurt Padu oddala się na północ i Comacchio traci swą rolę handlową, stając się głównie ośrodkiem rolniczym i rybackim.

PIERWSZE PIĘTRO

PARTER

